

S ním ukrižovaný

Spolu s Kristom som ukrižovaný a nežijem už ja, ale žije vo mne Kristus.

Ale, Bože, chráň, aby som sa aj ja vychvaľoval, ak len nie krížom nášho Pána Ježiša Krista,

ktorým je mi svet ukrižovaný a ja svetu.

Galatským 2:20, 6:14

Ako dôkaz skutočne pravej viery Pán Ježiš očakával od svojich učeníkov, že vezmú na seba kríž. Pri rôznych príležitostiach (Matúš 10:38, 16, 24; Lukáš 14:27) máme zaznamenané tieto slová: „Ak ma chce niekto nasledovať... nech vezme svoj kríž a ide za mnou.“ Pokým sa náš Pán ešte nachádzal na ceste ku krížu, bol výraz „vziať na seba kríž“ tým najvhodnejším, aby učeníkom, ukázal prečo boli povolani do obecnstva s ím.1) Ale teraz, keď už bol ukrižovaný, používa Svätý Duch iný výraz, ktorým je ešte mocnejšie znázornené naše premieňanie do obrazu Pána Ježiša: veriaci učeník je ukrižovaný spolu s ním.

Hlavným poznávacím znamením kresťana je rovnako ako pri Kristovi kríž; ukrižovaný Kristus a ukrižovaný kresťan patria k sebe. Skutočná podobnosť Pánovi Ježišovi spočíva v tom, že je s ním ukrižovaný. Kto túži byť podobný jemu, musí chcieť porozumieť tomuto tajomstvu spoločenstva jeho kríža.

Veriaceho, ktorý túži byť podobný Pánovi Ježišovi, táto pravda na prvý pohľad vystraší; desia ho bolestivé utrpenia, smrť, s ktorými je spojená myšlienka na kríž. Čím jasnejšie je však jeho duchovné poznanie, tým viac nachádza svoju nádej a radosť práve v tomto slove. Chváli sa krížom, pretože ten ho činí účastným dokonanej smrti a víťazstva, skrze ktoré mu je zaistené vykúpenie z moci tela a sveta. Pokiaľ by to však pre veriacich znamenalo len toľko, že majú trpezlivo znášať utrpenie tela, bola by tomuto Pánovmu príkazu zlomená jej čepeľ. Zahŕňa však v sebe oveľa viac.

Kríž znamená smrť. Vziať na seba kríž znamená vydať sa na smrť. V dňoch najväčšieho šťastia je najviac nutné brať na seba kríž. Vziať kríž a nasledovať Pána neznamena nič menšie, ako denne vydávať naše vlastné telo a našu vlastnú vôľu na smrť. Aby sme tomuto porozumeli, musíme pozorne dbať na slová Písma. „Som s Kristom ukrižovaný,“ píše Pavol, „nežijem už ja, ale žije vo mne Kristus.“

Skrze vieru v Pána Ježiša Krista sme účastní jeho života. Je to život, ktorý prešiel smrťou kríža a v ktorom je táto moc smrti neustále prítomná. Hneď ako prijem tento život, je mi darovaná celá sila tejto smrti kríža, ktorá vo mne pôsobí neustálou mocou. „Spolu s Kristom som ukrižovaný a nežijem už ja, ale žije vo mne Kristus.“ To, čo teraz žijem, nie je môj vlastný život,

ale život Ukrižovaného, život kríža.

Ukrižovanie sa udialo v minulosti, leží za mnou: „Vieme, že náš starý človek je ukrižovaný s ním...“ „Ktorí sú Kristovi, ukrižovali svoje telo...“ „Chválím sa krížom nášho Pána Ježiša Krista, skrze ktorý mi je svet ukrižovaný a ja svetu.“ Na všetkých týchto miestach je reč o niečom, čo sa stalo v Kristovi a k čomu som skrze vieru určený aj ja. Je veľmi dôležité, aby som tomu správne porozumel a aby som sa odvážil smelo povedať túto pravdu: „Som s Kristom ukrižovaný; ukrižoval som svoje telo.“ Týmto spôsobom môžem porozumieť, aký dokonalý podiel mám na dokonanom diele Kristovom. Ak som s ním ukrižovaný a s ním som zomrel, tak som účastný aj jeho života a jeho víťazstva. Učím sa rozumieť, aké postavenie sa mi dostalo, aby sa na mne zjavovala moc tohto kríža a tejto smrti tým, že starý človek a telo sú usmrtené a telo je mŕtve pre hriech (Rímskym 6:6).

Ešte mám však jednu veľkú úlohu; no nie je to tá, ukrižovať sám seba. „Som ukrižovaný; starý človek bol ukrižovaný“, hovorí Písmo. To, čo musím robiť, je považovať starého človeka za ukrižovaného a podľa toho sa aj správať, aby som mu nedovolil zostúpiť z kríža. Musím zachovávať svoje postavenie ukrižovaného, musím svoje telo nechať pribité na kríži. Aby som zakúsil silu, ktorá z toho pramení, je nutné, aby som porozumel jednému zásadnému rozdielu. Ja som ukrižovaný a zomrel som; starý Adam je tiež ukrižovaný, ale ešte nezomrel. Keď som sa so všetkým, čím som bol, s mojím telom a s mojimi hriechmi odovzdal môjmu ukrižovanému Spasiteľovi, úplne ma prijal; spolu s mojou starou, zlou prirodzenosťou som bol zahrnutý do Jeho ukrižovania. Avšak teraz prichádza rozdelenie. V spoločenstve s ním som bol oslobodený od života tela; ja sám som zomrel s ním; v najhlbšom vnútre môjho života som prijal nový život: Kristus žije vo mne. Ale telo, v ktorom ešte stále ostávam, starý človek, ktorý bol ukrižovaný s Kristom, ostáva odsúdený k smrti a zatrateniu; on sám ešte nezomrel. Mne teraz prináleží, aby som v spoločenstve s mojím Pánom a v jeho smrti dbal na to, aby táto stará prirodzenosť ostávala na kríži, až kým príde čas, že bude úplne zničená.

Všetky jej chůtky a žiadosti hlasno volajú: „Zostúp z kríža; pomôž sebe i nám.“ Avšak mojou povinnosťou teraz je, aby som sa chválil svojím krížom, v srdci spravil priestor pre žezlo kríža a potvrdil už vyrieknutý rozsudok, umŕtвил každý príval hriechu ako už ukrižovaný, a tak odoprel jeho vládu nado mnou. Toto je význam slov: „Ak skutky tela duchom umŕtvujete, budete živí.“ (Rímskym 8:13) „Tak umŕtvujte svoje údy, ktoré sú na zemi.“ Slobodne a neustále uznávam, že v mojom tele neprebýva nič dobré; že Kristus, Ukrižovaný, je mojím Pánom; že v ňom som aj ja ukrižovaný a mŕtvy; že moje telo je navždy vydané smrti kríža. Ak som týmto spôsobom skutočne ukrižovaný s Kristom, môžem aj žiť tak ako on.

Aby nasledovník Pána Ježiša mohol pochopiť význam a moc tohto spoločenstva s krížom svojho Pána, sú potrebné dve veci. Najprv si musí byť plne a jasne vedomý tohto spoločenstva s Ukrižovaným skrze vieru. Bol do neho posadený už pri obrátení, bez toho, že by úplne rozumel, čo sa s ním udialo. Pre nedostatok duchovného poznania ostávajú mnohí v tejto nevedomosti počas celého svojho života. Brat môj, pros Svätého Ducha, aby ti zjavil tvoje spojenie s Ukrižovaným. „Spolu s Kristom som ukrižovaný...“, „... chválím sa krížom, skrze ktorý som ukrižovaný svetu.“ Uchop tieto slová svätého Písma a prijmi ich skrze uvážlivú modlitbu za svoje vlastné. Pros Svätého Ducha, aby ich pre teba učinil živými a účinnými. Hľad' na seba v Božom svetle ako na toho, kto je skutočne ukrižovaný s Kristom. Skrze milosť budeš potom dovedený k druhej nutnej časti: budeš schopný chodiť ako ukrižovaný, v ktorom žije Pán Ježiš. V každom čase budeš svoju telesnosť a svet považovať za pribité na kríž, a tak sa aj voči nim správať. Starý človek sa bude síce snažiť uplatniť svoje a bude ťa presviedčať, že je to priveľa, čo sa od teba očakáva, aby si stále žil tento svoj život v ukrižovaní. Tvoja jediná istota vtedy spočíva v spoločenstve s Pánom Ježišom. „Skrze neho a jeho kríž,“ hovorí Pavol, „som pre svet ukrižovaný.“

Kým si v ňom, tvoje ukrižovanie je dokonaná skutočnosť; v ňom si zomrel, ale aj bol oživený: Kristus žije v tebe. Nech je pre teba toto spoločenstvo kríža stále hlbšie, stále milšie; ním sa dostávaš do stále bližšieho vnútorného spoločenstva s jeho životom a jeho láskou. Súc ukrižovaný s Kristom, si oslobodený od vlády hriechu, si vykúpený a si víťazom.

Mysli na to, že hlavnou úlohou Svätého Ducha je zjavovať v tebe Krista, ukazovať ho na tebe a činiť tvojím vlastným všetko, čo je pre teba pripravené v Pánovi Ježišovi. Neuspokoj sa ako mnohí iní s tým, že poznáš moc kríža, ktorá ťa zmierila s Bohom; sláva kríža leží v tom, že on bol nielen cestou k životu pre Pána Ježiša, ale že v každom okamihu môže byť pre nás aj mocou, ktorá premáha hriech a smrť a dáva nám silu prijať večný život. Uč sa od svojho Spasiteľa to požehnané umenie takto používať kríž. Viera v moc a vo víťazstvo kríža budú denne držať v smrti záujmy a žiadosti tela. Táto viera ťa naučí, že kríž, ktorý neustále umŕtvuje tvoje staré ja, môže byť pre teba slávou. Pretože hľadáš teraz na kríž nie ako ten, kto je ešte na ceste k ukrižovaniu, pred kým ešte stojí táto strastiplná smrť, ale ako taký, pre ktorého je ukrižovanie už dokončená skutočnosť, ktorý žije v Kristovi a ktorý teraz nesie kríž ako požehnaný nástroj, skrze ktorý môže byť zničené telo hriechu.

Kríž je zástavou, pod ktorou dosiahneš úplné víťazstvo nad hriechom. Predovšetkým ale nezabudni na hlavnú vec: že Pán Ježiš je živý, láskyplný Spasiteľ, ktorý sám chce v tebe vykonať to, že mu budeš vo všetkých veciach podobný. Skrze sladké spoločenstvo s ním, jeho nežnú lásku, jeho nadprirodzenú moc bude pre teba požehnanou radosťou, že sa stávaš podobný Jemu, Ukrižovanému. Život neustáleho križovania bude životom radosti zo zmŕtvychvstania a moci. V ňom sú tieto dve pravdy nerozlučne spojené. V ňom dostávaš aj radosť a môže v tebe neustále znieť pieseň víťazstva: „Nech je to ďaleko odo mňa, aby som sa chválil niečím iným, než je kríž nášho Pána Ježiša Krista, skrze ktorého mi je svet ukrižovaný a ja svetu.“

Verný Spasiteľu, pokorne Ťa prosím, ukáž mi skrytú slávu spoločenstva Tvojho kríža. Na kríži, mieste kliatby a smrti, tam bolo moje miesto. Ty si sa stal podobný nám, nechal si sa za nás ukrižovať. A teraz je kríž miestom požehnaného života. Povolal si ma k tomu, aby som sa stal podobným Tebe a aby som spolu s Tebou, ukrižovaným, poznával, ako dokonale ma kríž oslobodil od hriechu. Pane, daruj mi plné poznanie moci kríža. Už dávno poznávam moc kríža, ktorá ma vykúpila z kliatby; ale ako dlho som už ako vykúpený márne túžil premáhať moc hriechu a byť Otcovi poslušný tak, ako si bol Ty! Nedokázal som zlomiť moc hriechu. Teraz poznávam, že to môžem dosiahnuť iba vtedy, ak sa ako Tvoj učeník cele vydám Svätému

Duchu, ktorý ma vedie k spoločenstvu Tvojho kríža. Potom spoznám, že kríž navždy zlomil moc hriechu a daroval mi slobodu. Ty, Ukrižovaný, žiješ vo mne a dávaš mi podiel na Tvojom Duchu, ak z celého srdca vydám svoj život Tebe v obeť, aby si hriech z neho vyhnal a premohol ho v ňom. Ó, môj Pane, nauč ma tomu lepšie rozumieť, aby som vo viere mohol povedať: „Som s Kristom ukrižovaný.“ Ty, ktorý si ma miloval až na smrť, očakávam na Teba a hľadám Ťa. Prijmi ma, ty Ukrižovaný, a pevne ma drž; uč ma vidieť všetko, čo je zo mňa, ako odsúdené na smrť kríža, vezmi ma, drž ma a ukáž mi, že v každom okamihu mám v Tebe všetko, čo potrebujem k požehnanému, svätému životu. Amen.

Poznámka:

1) Kristus má dnes mnoho milovníkov jeho nebeského kráľovstva, ale málo tých, ktorí nesú jeho kríž. Má mnohých, ktorí túžia po jeho potešení, ale málo takých, čo si žiadajú jeho utrpenie; mnohých, ktorí chcú jeho pokrm, ale málo tých, čo túžia po jeho pôste. Mnohí sa chvália jeho divmi, ale málokto potupou jeho kríža.

Zdá sa, že mnohí ľudia považujú toto slovo za príliš tvrdé: „Zapri sám seba, vezmi svoj kríž a nasleduj Ježiša.“ Ale omnoho ťažšie im bude znieť slovo „Odídte odo mňa, vy odsúdení k večnému ohňu.“, pretože iba tí, ktorí teraz s radosťou počúvajú a nasledujú slovo kríža, sa nemusia báť večného zatratenia. Znamenie kríža bude v nebi, keď Pán príde, aby súdil; vtedy sa budú všetci služobníci kríža, ktorí boli v tele podobní tomu Ukrižovanému, blížiť ku Kristovi s veľkou a istou dôverou. Prečo sa bojíš kríža, ktorý ťa učinil schopným byť v kráľovstve? V kríži je spasenie; v kríži je ochrana proti všetkým nepriateľom; z kríža k tebe prúdi všetka nebeská добрota; v kríži leží sila duše, radosť Ducha; v kríži je najvyššia cnosť, dokonalá svätosť. Duša nikde nenájde svoje šťastie, iba v kríži. Preto vezmi na seba svoj kríž a nasleduj Pána Ježiša, aby si mohol žiť večne.

Ak nesieš svoj kríž rád, bude on niesť teba. Ak ho ale nesieš s nevôľou, sám seba činíš bremenom, ktoré aj tak musíš niesť. Či bol vo svete nejaký svätý, ktorý neniesol svoj kríž? Dokonca aj Kristus musel trpieť. Prečo hľadáš inú cestu, než je táto kráľovská cesta svätého kríža? Kto sa ochotne poddáva krížu, tomu sa každé bremeno zmení na dôveru v nebeskú útechu. Čím viac je telo umŕtvené skrze kríž, tým viac je duch posilňovaný nebeským potešením. Pre človeka nie je prirodzené niesť a milovať kríž, zapierať samého seba, podriaďovať svoje telo a ochotne znášať utrpenie. Keď budeš hľadiť sám na seba, nič z toho nezmôžeš; ak ale dôveruješ Pánovi, potom ti bude daná sila z nebies, ktorá podrobí svet a tvoje telo.

Nech je teda pre teba pravou cťou niesť kríž tvojho Pána, ktorý bol z lásky za teba ukrižovaný. Mal by si vedieť, že musíš viesť život umierania, pretože čím viac človek zomiera sám sebe, tým viac žije svojmu Bohu. Pravda, ak by bolo niečo pre spásu človeka dôležitejšie ako nesenie kríža, Pán Ježiš by nám to určite zvestoval svojím životom a svojimi slovami; ale teraz jasne povoláva každého, kto Ho chce nasledovať, k tomuto jednému: denne niesť svoj kríž. (Thomas Kempis: „Nasledovanie Pána Ježiša Krista“, II. 11, 12.)

Skrátená 6. kapitola z knihy Andrew Murray Na podobu Ježiša Krista. (Úvahy o požehnanom živote a našom premieňaní sa na podobu Božieho Syna). Pôvodný názov knihy v angličtine Like Christ. Pre misijné účely pripravila MSEJK Bratislava (2018) pod vedením zodpovedného redaktora Imricha Fülöpa. Publikované so súhlasom zodpovedného redaktora MSEJK.